

Григорія Екзархія. Заради това българитѣ перачихъ да приематъ този проектъ, и въпросътъ си остана пакъ нерѣшенъ. Правителството изведнажъ угади че този проектъ нѣма да удовлетвори Българитѣ, за това съвѣтѣва патріаршіята да присѣченинѣ още нѣколко епархїи къмъ екзархатътъ; но този благъ съвѣтъ са отхвърли отъ патріаршіята, и въпросътъ си остана пакъ висящъ. Но работата бѣше достигнала до тамъ, щото крайна необходимостъ са осѣщаше да са рѣши по скоро въпросътъ. Много епархїи, които си бѣхъ исплдили гръцкитѣ архіереи, по 6 и 8, и 10 години останахъ безъ владци; нѣмаше кой да рѣкополага священници, много мъртви са заравяхъ безъ опяване; дѣца по нѣколко години си оставахъ некръстени и си умирахъ некръстени и пр. Таково положеніе на работи-тъ докара голѣми безредици по епархїитѣ, и постоянно прошенія са проваждахъ на Правителството съ молба да са рѣши, колкого е възможно по скоро, Черковніятъ въпросъ. Сичко това нѣколко небезпокоеше патріаршіята, която неземаше никакви мѣрки за рѣшаваніето на въпросътъ, и съ глупаво упорство отхвърляше сичкитѣ средства, които ѝ предлагахъ, както Правителството, тъй и Българитѣ, да са тури край на този въпросъ. Тогава Честното Царско правителство, за да даде край на този въпросъ, който му направи толкова главоболіе и рѣководимо отъ отеческо попеченіе, като обсъди това дѣло дълбоко и серіозно въ министерскїятъ си съвѣтъ, съ мѣдра прозорливостъ издаде най послѣ два проекта за рѣшаваніето на Българскїятъ Черковенъ въпросъ. Това бѣше на Октомврія 14 1868 год. Правителството предложи тѣзи два проекта на патріаршіята, да приеме единътъ отъ тѣхъ, или самата патріаршія да състави трети, за да удовлетвори българитѣ, ако неодобрява тѣзи два проекта.

Когато тѣзи два проекта бѣхъ представени на патріаршіята, тя най енергически протестува противъ тѣхъ, като противъ проекти *противоканонически, противовъпроиспо-*